

ת"פ 29899/12 - מדינת ישראל נגד בן בניסתי

בית משפט השלום בקריה גת

ת"פ 18-12-29899 מדינת ישראל נ' בניסטי

בפני כבוד השופטת טל לחיאני שהם
מ雅思ימה מדינת ישראל ע"י ב"כ עוז נומה קלואס
נגד בן בניסטי ע"י ב"כ עוז זאנה זייצב
נאשם

החלטה

כללי

.1. בפני בקשת ב"כ המ雅思ימה למתן צו להשמדת המוצגים התפוסים בתיק כמפורט להלן: מזמרה, כבל עם שעון חשמל, מד טמפרטורה, משקל אלקטרוני ומאורר (להלן: "המוצגים"), וזאת לאחר שהנאשם הורשע בהתאם להודאותו במסגרת כתוב אישום מתוקן ביום 19/01/17 בביצוע עבירה החזקת סם שלא לצריכה עצמית, עבירה לפי סעיפים 7(א)+(ג) רישא לפיקודת הסמים המסוכנים [נוסח חדש] התשל"ג - 1973 (להלן: "הפקודה").

.2. מעובדות כתוב האישום המתוקן עליה כי ביום 17/10/02, וכן בחודשים טרם מועד זה, החזיק הנאשם בחדר השינה שבabitו סם מסוכן מסוג קניבוס במשקל 507.56 גרם נטו ללא היתר מהמנהל ושלא לצריכה עצמית. עוד עולה כי לשם כך החזיק הנאשם אוחל, צינורות עיבוי, פילטר אויר, מנורת חימום, מאורר, מזמרה, מד טמפרטורה, מונה חשמל ומשקל אלקטרוני.

.3. ביום 19/06/03, נוצר דיןו של הנאשם לעונש בדמות חדש מסר בפועל לריצוי בדרך של עבודות שירות, מסר על תנאי, קנס והתחייבות.

.4. במעמד אותו דין, לאור המחלוקת בין הצדדים לעניין בקשת המדינה להشمיד המוצגים, הורתי, בהסכמה הצדדים, על השמדת הסמים והשבת המצלמה לנאים, וקבעתי כי החלטה לעניין המוצגים תינתן לאחר פרק זמן במהלךו כל צד יוכל להגיש חומר ראיות הרלוונטי לטיעונו.

טייעוני הצדדים

עמוד 1

כל הזכויות שמורות לאתר פסק דין - verdicts.co.il

.5. ביום 19/08/06 הוגשה בקשה ב"כ המאשימה להורות על השמדת המוצגים שפורטו בבקשתה. לטענת ב"כ המאשימה, לאחר והמוצגים שימושו לגידול הסמים - יש להשמידם.

כתמייה לטענה הגישה ב"כ המאשימה את דוח הפעולה שנערך על ידי הסיר שביצע את החיפוש והhaftפה מיום 02/10/17 (להלן: "**דוח החיפוש והhaftפה**"), תМОנות של המוצגים שנחטפו, חקירות הנאשם מיום 17/02/10 וחקירותה של אשת הנאשם מאותו המועד.

.6. ב"כ הנאשם, בתגובהה לבקשתה זו, התנגדה לבקשתה וטענה כי יש להסביר את המוצגים למשפחה הנאשם לאור שווים הרוב ומאהר ואלה משמשים אותם גם לצרכים אחרים, וכן כי השבת המוצגים לא טוביל לביצוע עבירה דומה נוספת מצד הנאשם.

עוד טענה כי ב"כ המאשימה לא צינה בכתב האישום כי בכוונתה לחלט את הרכוש כנדרש בהתאם להוראות הפקודה, ומשכך איננה יכולה לעתור לכך עצה. עוד טענה כי הנאשם הפנה בחקירותו לשימושים לגיטימיים של חלק מהmóցגים ולגביה האחרים כלל לא נשאל, וכן כי אשתו של הנאשם לא נשאה כלל לעניין חלק מהmóցגים.

ב"כ הנאשם הפנה לחקירות הנאשם ואשתו לתמיכה בטיעוניה, וכן **לסעיפים 36א, 36(א)(1)(ה), ו-36(ה) לפיקודה**.

.7. ביום 19/09/03 הוריתי לצדדים להגיש בקשה ותגובה נוספים שכן ב"כ המאשימה הגישה בקשה בהתאם להוראת **פקודת סדר הדין הפלילי (מעצר וחיפוש)[נוסח חדש] התשכ"ט - 1969** (להלן: "פסד" פ"), ללא נימוקים מפורטים, ואילו ב"כ הנאשם הגישה תגובהה כאילו הבקשתה הוגשה בהתאם להוראת **הפקודה**.

.8. ביום 19/09/22, הגישה ב"כ המאשימה בקשה נוספת ותגובה בהתאם **לסעיף 36 לפסד"פ**. בבקשתה טענה ב"כ המאשימה כי המסדרת הנורמטיבית הרלבנטית היא **הפסד"פ**.

בקשתה, הפנה **לסעיף 2** לעובדות כתב האישום המתוקן בו הודה הנאשם, מהם עולה כי לשם ביצוע העבירה עשה שימוש במוצרים שפורטו בעובדה זו. משכך, בשים לב לקשר ההדוק בין המוצרים לביצוע העבירה והאינטרס הציבורי - עטרה כאמור המאשימה להורות על השמדת המוצרים.

.9. ב"כ הנאשם בתגובהה לבקשתה זו עטרה פעמיים נוספת בקשה שכן לטענה על אף שהנאשם הודה בעובדות כתב האישום המתוקן, שלא פורטו המוצרים ברשימת עדי ה抬起头ה, לא ניתן היה להגישם כראיה ועל כן אין לבית המשפט סמכות להורות מה יעשה במוצרים לאור **ניסוח סעיף 36 לפסד"פ**.

לחילופין, טענה ב"כ הנאשם כי הוראות **הפקודה** הן הוראות ספציפיות לעבירות סמיים ועל כן יש להחילן גם במקרה דנן, ומשלא עטרה ב"כ המאשימה כבר בכתב האישום להורות על השמדת או חילוט המוצרים, לא ניתן לעשות זאת ביום לאור הוראותה הברורות של **הפקודה**.

10. ב"כ הנאשם טענה כי הבסיס החקני היחיד שיש להסתמך עליו בעת מתן ההחלטה בבקשת זו היא הפקודה לאור העובדה חוק ספציפי למקורה זה, אלא שיעון בניסוח הסעיף **בפסד"פ**, בדברי ההסביר להצעת החוק לתיקו הפקודה ובפסקה, מעלים כי **הפס"ד והפקודה** מוקנים סמכויות מקבילות בבית המשפט.

11. סעיף 36 לפסד"פ קובע מפורשות בסיפה כי "הוראות סעיף זה באות להוסיף על סמכויות בית המשפט לפי כל דין אחר, ולא לגרוע מהן". זאת ועוד, בדברי ההסביר לתיקו הפקודה עוסק בהרחבת סמכויות החילוט בנוגע לעבירות סמים, ציין המחוקק מפורשות כי התקין נועד להרחיב את סמכות בית המשפט מעבר להוראות הפסד"פ. אומנם שם דובר על סמכות החילוט שקבועה **בסעיף 39 לפסד"פ**, אך עיון בדברי ההסביר מצביעים על הלא רוח וכוונת המחוקק במסגרת חקיקת ההוראות הספציפיות הנוגעות לעבירות סמים. (ראו: דברי ההסביר להצעת חוק 1893, התשמ"ח, 06/07/88, עמודים 245-246).

בעניין אחר ממנו ניתן ללמידה לענייננו, ברע"פ 4105/06 ג'אבר באסל נגד מדינת ישראל (02/01/07) קבע בית המשפט כי הסמכות לפי הפסד"פ מקבילה ובאה להוסיף על סמכות בית המשפט לפי הוראות חוק הכנסה לישראל התשי"ב - 1952 בכל הנוגע לחייב רכוש.

אומנם מדובר בהוראות חוק אחרות, אך ראשית פסק הדיון קובע כי על אף הכלל לפיו חוק ספציפי גובר על חוק כללי, ישנו מקרים בהם הוראות הפסד"פ יחולו במקביל להוראות החוק הספציפי.

שנית, נימוק בית המשפט, לפיו לאור התכליתית החקיקתית שבחוק הספציפי, לאפשר להחמיר בסנקציות, יש לקבוע כי מדובר בסמכות מקבילה, עליה אף בקנה אחד עם התכלית החקיקתית כפי שבאה לידי בדברי ההסביר לתיקו הפקודה.

12.כן יצא, כאמור, כי לבית המשפט סמכות מקבילה לדון בבקשת מסווג זה הן מכוח הוראת הפסד"פ והן מכוח הוראות הפקודה.

13.לගופם של דברים, כעולה מעבודות כתב האישום המתוקן, המוצגים שפורטו בעובדה 2 לכטב האישום שימשו לצורך ביצוע העבירה.ברי כי הכרעה עובדתית של בית המשפט, במסגרת הכרעת הדין ובהתאם להודאותו של הנאשם בפניו בבית המשפט, מהוות בסיס עובדתי מספיק לצורך קבלת החלטה בבקשת זו.

14.מעבר לאמור ובהתיחס לטענת ב"כ הנאשם כי המוצגים לא הוגשו כראיה ולא נרשמו עדוי תביעה, הגם שקיימת פרקטיקה לצורך נוחות הצדדים בה המשימה מפרט בראשימת העדים אף את המוצגים שיוגשו, לא מצאת ביסיס חוקי המחייב אותה לעשות כן (ראו: **סעיף 85 לחוק סדר הדין הפלילי התשמ"ב - 1982**). מה גם שהbabת העד שתפס את המוצגים במהלך החיפוש היה מKENה לתביעה זכות להגיש באמצעותו את המוצגים. ודוק, **ע"ת 5** בראשימת עדי התביעה הוא השוטר יניב לו שמדובר החיפוש שלו עליה כי בחרם בבית הנאשם נמצא אוול בו גודל הסם, ובתוכו צינורות עיבוי, מנורת חיים, פילטר אויר, מצלמת וידיאו, מאורר, מדדים, מזמרה,

מד טמפרטורה, מונה חשמל ומשקל (ראו: דוח פעללה של השוטר יניב לוי מיום 17/10/02).

כך יצא כי אין מקום לקבל כל טענת ב"כ הנאשם כאילו לא ניתן היה להגיש המוצגים במהלך המשפט.

בניגוד לטענות ב"כ הנאשם כאילו היה ניתן הסבר לשימוש לגיטימי למוצגים, עיון בחקירתו במשטרת מעלה (שורות 94-128) כי הנאשם קשור מרבית הזמן שנטפס לגידול הסמים, למעט המשקל שלטענתו שימוש את אשתו לאפייה, אלא שכאמור גם מוצג זה נתפס בתוך אוהל הגידול ולא במטבח הבית.

15. כך יצא בבירור, הן מעובדות כתוב האישום המתוקן והן מחומר הראיות שהוגש בהסכם, כי המוצגים שימשו לביצוע העבירה.

16. לפיכך, בשים לב לקשר ההדוק שבין העבירה שבוצעה, גם לאחר תיקון כתוב האישום, למוצגים, ברוי כי החזרתם לידי מבצע העבירה נוגדת את התכלית החקיקתית ואייננה עולה בקנה אחד עם הוראת המחוקק (ראו: ת.פ. 16-04-39990 טריי נגד מדינת ישראל, החלטה מיום 18/05/17).

17. לעומת זאת, מן הצורך אצין כי גם בהתאם להוראות הפקודה היה מקום לקבל הבקשה.

בהתאם לסעיפים 1 ו-7(א)+(ג) רישא לפקודה, אין ספק שעבירות החזקת סם מסוכן שלא לצורך עצמית בה הורשע הנאשם היא "בעירה של עסקת סמים" אשר בגיןה ניתן להורות על חילוט רכוש ובהתאם להוראת סעיף 36א(א) לפקודה, בהיות המוצגים רכוש ששימש לביצוע העבירה, הייתה חובה לחייב המוצגים.

כמו כן, במקרה דנן, ניתן כי חלק מהרכוש לא שייך באופן בלבד לנאים אך ברוי מחומר הראיות כי אשתו הייתה מועדת לביצוע העבירה ואין בחילוט המוצגים כדי לפגוע באמצעות מיתה סבירים ועל כן הבקשה אף עומדת בדרישת סעיף 36ג לפקודה.

צדקה ב"כ הנאשם כי המאשימה לא עמדה בהוראת סעיף 36א(ה) לפקודה שכן דבר בקשה החלטות לא נרשם בכתב האישום אלא שפסקית בית המשפט העליון קבעה כי גם במקרה של טעות אין מקום לדוחות בקשה שכאז רק בשל נימוק זה בלבד (ראו: ע"פ 170/07 מטיס נגד מדינת ישראל (07/11/19)).

18. סוף דבר, אני נעתרת לבקשת ומורה על השמדת המוצגים.

19. ההחלטה תומצא לעיון ב"כ הצדדים.

ניתנה היום, ל' חשוון תש"פ 28.11.19, ל' חשוון תש"פ בהעדר הצדדים.